

Publicerad 2017-02-06 18:04 av landetingenstans

trubbel

Nu lyser ängarna av strålningen från kärnverken
Nu surrar datorer, och inga fåglar sjunger i mitt huvud
stryker med strykjärn på mina känslor för att värma upp mig

i min trädgård är det visset, mörkt och kallt
man kan inte få något att växa i en död rabatt

Ifrån den stunden blev jag dubbelt hatad
av mig själv
Jag ville slåss, och gick mot mitt livs nederlag

Jag hade hammaren beredd under jackan
När du kom ut från porten och sa hej, förlåt att du fick vänta!
Kom in och slå dig ner en stund så får vi prata
Jag bara stammade, nu minns jag inte vad
Och jag blev bjuden på vin och cigaretter
och kunde inte få mig till att säga nej

tar allt jag glömmer med hem till dig

aldrig Försonad med min karaktär
spelar" jag har aldrig"
säger aldrig nej till någonting som helst
aldrig nekat mig det ena eller andra
ska leva fast jag krossas varje dag

Det börjar med att du ser alla andra
som är mycket finare än jag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren landetingenstans med Poeter.se id #48773 innehar upphovsrätten